

Gezellig winkelen op het plein
in het jaar 2030

Weten en weetjes

Hoorde ik gister op de radio een reeks belangwekkende feiten. Een wetenschapper liet zich ontvallen dat ik voor tien procent uit materiaal bestond, dat was vrijgekomen tijdens de "Big Bang" en voor negentig procent was opgebouwd uit sterrenstof afkomstig van zware sterren....

Tja, daar zit je dan. Hoezo negentig procent? Het zit volgens die wetenschapper zo, dat de meeste stoffen, waaruit we gemaakt zijn, eerst niet bestonden. Dat zal zo'n veertien miljard jaar geleden zijn. Het meeste is later ontstaan binnen in sterren die vele malen groter zijn dan onze zon. De enorme krachten die in deze zonnen, tijdens hun relatief korte leven, vrijkomen hebben tot voordeel dat daarbij zuurstof

en koolstof wordt gemaakt. Er zijn temperaturen van honderd miljoen graden nodig om helium in koolstof om te zetten en bij zo'n zeshonderd miljoen graden worden magnesium, natrium, zuurstof en neon gevormd.

U weet dat we voor het grootste deel uit zuurstof, koolstof en waterstof bestaan... Het leukste is echter vooral dat we dat weten! Dat ik glimlachend naar de sterren kijk en daar mijn oorsprong zie.

Ook weet ik dat alle levende wezens om me heen uit dezelfde hemelwieg zijn gestapt. Volgens sommigen zijn we er vanuit een oersoepje zo'n zeshonderd miljoen jaar geleden in geslaagd overeind te gaan staan om pas honderd vijftienduizend jaar geleden als mens herkenbaar te worden. We zijn slimmer geworden en gevaarlijker. We begonnen met een enkel paar die zich uit onze voorouders ontwikkelden en we zijn nu met zo'n zeven miljard. Het gevaar zit bij ons natuurlijk in het aantal. We zijn slim genoeg om te groeien. Zijn we nu ook slim genoeg om die groei te stoppen?

Ik heb laten uitrekenen dat vanaf het begin van ons mensen tot nu ongeveer honderdzevenmiljard mensen hebben geleefd. Dus dat is ongeveer vijftien stuks mensen per huidige aardbewoner. Dat lijkt niet veel. Maar dat kleine aantal is het gevolg van dat ontzaglijke aantal van ruim zeven miljard dat we nu kennen.

Zeven miljard, 7.000.000.000. Een heel aantal. Dat was in 2016 trouwens. Waar we er tot het jaar 1800 de tijd namen om tot de één miljard te komen, dus een tijdspanne van zo'n kleine honderdtwintigduizend jaar, doen we daar nu nog geen twaalf jaar over. Heel oud wil ik graag worden, om te zien waar dat heen gaat. Steeds gezelliger, zo met zijn allen, komt de gedachte bij me op. Of krijgt een enkeling niet genoeg te eten, wellicht te drinken. Waarschijnlijk zijn we slim genoeg om daar iets op de bedenken. Het prachtige van de mens is dat hij kan weten en daar naar kan handelen. Dat hij kan lief hebben zonder zich voort te planten, dat hij eten kan maken zonder het te verorberen, dat hij kan reizen zonder op jacht te gaan, dat hij kan nadenken en voelen tegelijk. Dat hij...

Ik heb weer zo ontzettend genoten vanmorgen toen er acht reeën achter het huis liepen. Ook van die wezens uit diezelfde oersoep. Bestaan ook uit dezelfde sterrenstof als ik, als jij, als hij, als wij, zoals alle vlinders en alle roodborstjes en zo.

Leuk om te weten natuurlijk, maar wat mot je d'r mee? Tja. Dat ook nog. Zelf geeft me het een gevoel van verwondering. Van verbazing over het kleine, het onopvallende. Laten we het maar gewoon bij de naam noemen: Een Heggemus bijvoorbeeld. In dat hele tumult van kennis en weten, onstuimige gebeurtenissen om ons heen, al die miljarden jaren, zit daar dan een Heggemus te zingen en ik kan het horen, met emotie beluisteren, met een soort van dankbaarheid tot me nemen.

En dat dan allemaal tijdens een wandeling in Wijster. Daar kwam ik deze keer niemand tegen trouwens.

Groeten uit 't veld, Kees.

Heggemus uit sterrenstof.
Gefotografeerd door Rudi Debruyne

